

kwintessens

MODE

**VLAAMS TIJDSCHRIFT
VOOR VORMGEVING EN MODE**
1STE TRIMESTER 2010 – JAARGANG XIX

ABONNEMENT € 23,55

LOS NUMMER

€ 6.25

- ▼ S/S2010, photoshoot in the summer 2009 in Antwerp 2009, Meir
Photo: Jof Jacobs, Model: Kirsten Pieters
- Chicago grocery store 2009, Feast & Fashion Event
Photo: James Prinz

GLOBETROTTER ANKE LOH "MODE IS EEN MISSIE"

Veerle Windels

Vier jaar al doceert Anke Loh modeontwerpen aan The Art Institute of Chicago. Intussen werkt ze aan een nieuwe collectie en reist ze voortdurend tussen steden waar ze haar visie op mode kan uitdrukken en haar onderzoek naar nieuwe stoffen kan voortzetten: "Ik leer elke dag bij."

We spreken af in café Berlin in Antwerpen, en het is pas wanneer ik haar spreek, dat ik beseft dat Anke Loh van Duitse afkomst is. Ze kan dat ook moeilijk loochenen, want haar erg behoorlijke Nederlands is doorspekt met een sappige Duitse tongval. "De voorbije jaren spreek ik vooral Engels", zegt Anke. Dat moet eigenlijk Amerikaans Engels zijn. Vier jaar geleden kreeg de ontwerpster immers de kans om aan The Art Institute of Chicago te gaan doceren. Op dat moment had ze het met haar eigen collectie even gehad en was ze al les aan het geven aan de modeafdeling van de Gentse academie. "Ik had nauwelijks mijn sollicitatiebrief opgestuurd, of ik mocht al op gesprek in Chicago. Het eerste jaar voelde ik mij er helemaal als een toerist. Ik kende de stad niet maar ik genoot met volle teugen, en ik pakte alles mee wat ik kon. Langzaam maar ben ik meer een echte inwoner van Chicago geworden."

The Art Institute of Chicago is een bekende speler in de Amerikaanse kunstscène. Het instituut werd in 1879 opgestart als een school én een museum, en dat is vandaag nog steeds zo. Het museum omvat 5000 jaar kunst, met onder meer een uitgelezen collectie impressionisten. De school traint op een uitgesproken interdisciplinaire manier toekomstige ontwerpers, architecten, schrijvers, video- en andere kunstenaars. Anke doceert er aan de modeafdeling, waar zo'n 100 studenten zitten, verdeeld over drie bachelorjaren en twee masterjaren. "Mode in Amerika is andere koek dan in België", vertelt ze. "Doorgaans wordt het modevak heel technisch aangeleerd. Studenten worden bijna in het commerciële circuit geduwd, alsof hun ultieme doel Seventh Avenue in New York is (waar het gros van de Amerikaanse commerciële modescène zich bevindt, red.). Gelukkig werd deze keuze niet gemaakt door onze modeafdeling in Chicago. Ik geef er les zoals ik het geleerd ►

GLOBETROTTER ANKE LOH "FASHION IS A MISSION"

Veerle Windels

Anke Loh has been teaching fashion design for four years already at the Arts Institute of Chicago. She is also working on a new collection and constantly travels between cities where she can express her views of fashion and can continue her search for new fabrics: "I learn something new every day."

We meet in Café Berlin in Antwerp and it's only when she starts talking that I realise that Anke Loh originally hails from Germany. It's hard to deny as her Dutch comes with a full-bodied German accent. "In recent years I have mainly spoken English", says Anke. American English to be correct. Four years ago the designer was given the opportunity to teach at The Art Institute of Chicago. At the time, she needed a break from her own collection and was already teaching in the fashion department of the Academy of Ghent. "I had barely sent out my first application when I was asked to fly to Chicago for an interview. The first year I felt like a tourist there. I didn't know the city at all but I loved every aspect of it and I absorbed everything that I could. Gradually I've gone on to become a real inhabitant of Chicago."

The Art Institute of Chicago is a renowned player on the American arts scene. The Institute was established in 1879 as a school and a museum and it still is today. The museum encompasses ►

◀ ▼ Video Spin Cycle with Luminex Dresses 2008, stills

heb in Antwerpen: buiten de hokjes denken, heel creatief durven zijn, jezelf voortdurend in vraag stellen. Maar er zijn toch verschillen, ook al omdat het niet de bedoeling is dat iedereen die afstudeert in de mode gaat. In de masteropleiding bijvoorbeeld moeten studenten geen eigen afstudeercollectie maken. Ze kunnen hun eindwerk ook invullen met een installatie met objecten. De school is heel erg bekend in de VS, maar het blijft timmeren aan de weg. Wat het niet makkelijker maakt, is dat de opleiding voor het gros van de studenten zeer duur is, tot wel 50 000 dollar per persoon. Wie geen studiebeurs te pakken kan krijgen, moet van thuis uit erg vermogend zijn. Maar dat impliceert ook dat de credits die de studenten behalen bijna letterlijk door hen betaald worden. Het is heel erg moeilijk om de studenten kritisch te evalueren. We moeten dat ongelooflijk inkleden. Wat dat betreft hebben we nog een hele weg te gaan.”

Anke geeft drie dagen per week les. De rest van de tijd gaat naar het ontwerpen en op punt zetten van een eigen collectie en naar tal van nevenprojecten. “In september heb ik een kleine reeks jurken gepresenteerd in een supermarkt in Chicago”, zegt Anke. “Het was een manier om weer eens mijn identiteit te tonen. Mijn huidige collectie is klein, maar ik doe het rustig aan zodat ik geen al te grote kosten maak. Ik zit niet stil. Ik heb een *visiting fellowship* achter de rug in Londen waar ik me gedurende vijf weken verdiept heb in de nieuwste technologieën inzake stoffen en stofbewerkingen. Ik heb er onder meer geëxperimenteerd met jurken gemaakt van optische vezels waarin je bewegende beelden kan verwerken. Tijdens New York Fashion Week (van 15 tot 19 februari) nam ik deel aan de *FFI-Showroom Antwerp @ Flanders House*. Ik werk ook enkele projecten uit voor bedrijven zoals Luminex en Philips, waarin ik op zoek ga naar toepassingen in de mode voor flexibele schermen en bewegend beeld. En ik ben net terug uit het Ruhrgebied, waar ik in de jury zit van de Bochumer Designkiosk-wedstrijd. Ik heb altijd veel verschillende dingen naast elkaar gedaan, zelfs toen ik nog studeerde”, aldus Anke.

Intussen geniet ze enorm van Chicago: “Een immense stad, met een geweldige *underground*-beweging van jonge artiesten en kunstenaars. De muzieksce ne is er zeer stimulerend. En op het vlak van mode en van kunst zie ik er dingen die ik in België of Duitsland nog nooit ervaren heb. Zo is bijvoorbeeld de interesse voor vernieuwende technologieën enorm. Ook op vlak van theater en dans gebeuren daar de meest onwaarschijnlijke dingen. En dan moet je weten dat de kunstscène in de VS niet gesubsidieerd wordt. Wie ervoor gaat, moet heel erg diep gaan. Vandaar misschien dat er zoveel extremen te vinden zijn. Maar extremen als inspiratiebron? Geweldig hoor.” ■

www.artic.edu / www.designkiosk-ruhr.de

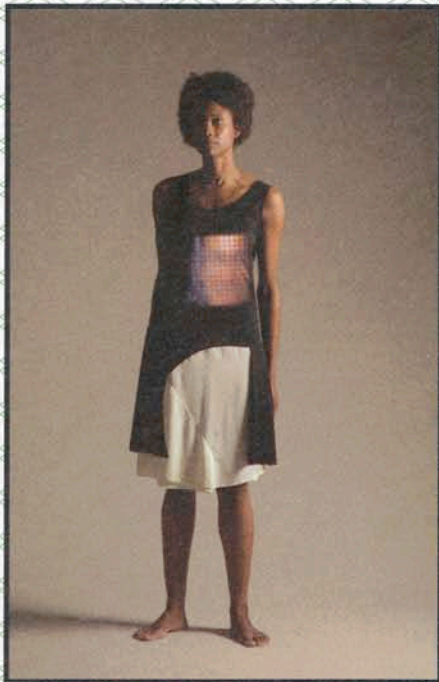
5,000 years of art, including an excellent collection of impressionist works. The school trains future designers, architects, authors, video and other artists in an explicitly interdisciplinary manner. Anke teaches in the fashion department, with about 100 students across three Bachelor years and two Master's years. “Fashion in the US is not the same as in Belgium”, she says. “Generally, the fashion profession is taught in a very technical manner. Students are almost pushed into the commercial circuit, as if their ultimate goal is Seventh Avenue

in New York (where the majority of the American commercial fashion scene is established, ed.). Luckily our fashion department in Chicago chose not to follow this trend. I teach fashion in the same way that I was instructed myself in Antwerp: thinking out of the box, daring to be very creative, constantly questioning yourself. But there are differences, even though not everybody who graduates will enter the fashion profession. For their Master's degree for example, students are not required to create their own graduation collection. They can also put together an installation with objects for their Master's thesis. The school is very well-known in the US but it is a constant uphill battle. The fact that a degree can cost up to 50,000 USD per person does also complicate things as this is obviously very expensive for the majority of the students. If you cannot obtain a scholarship then you need to be well-off to start off with. But this implies that the credits that students obtain are almost literally paid by them. It is very difficult to assess the students critically. We have to go about it very diplomatically. As far as that is concerned, we still have a long way to go.”

Anke teaches three days a week. The remainder of her time is dedicated to design and to finishing her own collection and a number of fringe projects. “In September I presented a small series of dresses at a supermarket in Chicago”, says Anke. “It was a way of showing my identity again. My current collection may be small but I take things easy in order to ensure that I do not run up too many costs. I don't rest on my laurels. I just completed a visiting fellowship in London where I spent five weeks studying the newest technologies as regards fabrics and fabric processing. I experimented with dresses made of optic fibres in which you can integrate moving images. During New York Fashion Week (from 15 until 19 February) I was part of the *FFI Showroom Antwerp @ Flanders House*. I'm also working on projects for Luminex and Phillips, in which I go in search of applications in fashion for flexible screens and moving images. And I recently returned from the Ruhr region where I was a member of the jury for the Bochumer Designkiosk competition. I have always multitasked even when I was a student”, says Anke.

In the meantime, she enjoys Chicago hugely: “An immense city with a wonderful underground movement of young artists. The music scene is very stimulating. And in art and fashion I see things there that I have never experienced in Belgium or in Germany. The interest in innovative technologies, for example, is enormous. The most incredible things happen there in theatre and dance. And let's not forget that the American art scene does not receive any subsidies. If you're an artist, you will have to go deep. Maybe that's why there are so many extremen. But extremen as a source of inspiration? I love it.” ■

www.artic.edu | www.designkiosk-ruhr.de

◀ Dressing Light 2006, collaboration with Philips Lumalive technology

Photo: James Prinz

▼ S/S 2010, photoshoot in the summer 2009 in Antwerp 2009, Meir

Photo: Jef Jacobs, Model: Kirsten Pieters

WIE IS ANKE LOH

In het Belgische modecircuit is Anke Loh geen onbekende. Ze volgde een "vreselijke naaiopleiding" in Düsseldorf, maar had het geluk in 1993 kennis te maken met de modeafdeling van de Antwerpse academie, in het jaar dat Antwerpen Culturele hoofdstad was. In 1995 schreef ze zich als 22-jarige in voor de opleiding en in 1999 studeerde ze af. "De modeopleiding was een ongelooflijke beproeving, maar ook een stimulans, een motivatie om door te gaan. Voortdurend werd ik met mezelf geconfronteerd: ben ik wel sterk genoeg?"

Na haar studies ging Anke aan de slag bij Martin Margiela in Parijs, als stagiaire. Ze verlengde zelfs de stage tot vier maanden, en kreeg er alle kanten van het vak te zien. Niet veel later werd ze gevraagd voor de theaterkostuums van een dansproductie van Rosas. Ze keerde naar Antwerpen terug en won terloops ook nog de inmiddels befaamde modewedstrijd van Hyères, waar ze onder meer een jaar gratis persrelaties in Parijs aan overhield. Het leek haar het goeie moment om met een eigen collectie te starten. De eerste reacties waren goed. Ze kreeg zelfs een bestelling van Onward Kashiyama, een toonaangevende boetiek in Parijs met Aziatische connecties. Zes seizoenen lang toonde Anke haar collectie in Parijs. De sfeer? Telkens ingetogen en haast cerebraal. De collectie zelf? Een zoektocht naar vormen, naar verandering, naar wat ze zelf verschillende ritmes noemt. Anke Loh heeft altijd codes willen doorbreken en heeft op die manier een heel open blik tegenover wat een rok, een pantalon of een top zou moeten of kunnen zijn. "Ik zoek naar nieuwe ritmes in de mode. Het is mijn manier om wakker te blijven." Altijd is Anke gefascineerd geweest door nieuwe stoffen en technologie. Stoffen verwarmen, kleuren fixeren, nieuwe structuren geven aan bepaalde stoffen... het denkwerk vertaalt zich naar een laboratorium-onderzoek waarin stoffen centraal staan. Dat is vandaag nog steeds zo. ■

WHO IS ANKE LOH

On the Belgian fashion scene Anke Loh is a familiar name. She followed a "horrid sewing class" in Düsseldorf but was fortunate enough to find out about the fashion department of the Antwerp Academy in 1993 when Antwerp was European Cultural Capital. In 1995 she registered at the age of 22 for the training graduating in 1999. "The fashion training was an incredible test of my endurance, but it also worked as a stimulus. It motivated me to continue. I was constantly being confronted with myself: am I strong enough?"

After her studies, Anke started working as a work placement trainee at Maison Martin Margiela in Paris. She even extended her work placement to four months and learnt about every aspect of the profession there. Not much later she was asked to create the theatre costumes for a dance production by dance company, Rosas. She returned to Antwerp, won the renowned fashion competition of Hyères which earned her a year's free press representation in Paris. It seemed like a good time to start a collection of her own. Initial response was good. She even received an order from Onward Kashiyama, a leading Parisian store with Asian connections. For six years Anke Loh showed her collection in Paris. The atmosphere? Always demure and almost cerebral even. The collection itself? A search for shapes, for change, for what she calls different rhythms. Anke Loh has always wanted to break codes and has a very open approach to anything that should/could be a skirt, pants or a top. "I am looking for new rhythms in fashion. It's my way of staying awake."

Anke has always been fascinated by new fabrics and new technology. Heating fabrics, fixing colours, applying new structures to certain fabrics. The thinking process is translated into lab research in which the emphasis is on fabrics. And she continues to do this today. ■